

Μάθε δικαστικές υπάλληλε γράμματα (;)

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Τα τελευταία χρόνια, οι νομοθετικές παρεμβάσεις στον χώρο της Δικαιοσύνης είναι συνεχείς και περιστρέφονται γύρω απ' τον στόχο της βελτίωσης της ταχύτητας απονομής της Δικαιοσύνης.

Ποιους αφορά όμως αυτή η ταχύτητα; Να, τι γράφει πρόσφατο δελτίο τύπου του Υπουργείου:

«Περαιτέρω, ο Υπουργός Δικαιοσύνης Κώστας Τσιάρας παρουσίασε τα αποτελέσματα της ψηφιακής στρατηγικής του Υπουργείου Δικαιοσύνης και τα νέα εργαλεία που σχεδιάζονται για την επιτάχυνση των ρυθμών απονομής της Δικαιοσύνης. Επιπλέον, επισήμανε πως το Υπουργείο Δικαιοσύνης εφαρμόζει μεταρρυθμίσεις που διευκολύνουν την προσέλκυση επενδύσεων, όπως τα Ειδικά Τμήματα για την εκδίκαση υποθέσεων αναπτυξιακού χαρακτήρα και τον εκσυγχρονισμό των Κωδίκων που επιταχύνουν τους ρυθμούς απονομής της Δικαιοσύνης».

Κάθε «μεταρρύθμιση», λοιπόν, αποτελεί ένα κομμάτι του ίδιου παζλ, μιας συνολικής στρατηγικής για μια δικαιοσύνη που θα είναι «φιλική» και ταχύτερη για τα επιχειρηματικά συμφέροντα και, ταυτόχρονα, εχθρική και με πλήθος εμποδίων για τους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα.

Ένα τέτοιο κομμάτι αποτελεί και το Σχέδιο Νόμου με τίτλο «Επιλογή, κατάρτιση και επιμόρφωση των δικαστικών υπαλλήλων στην Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργιών – Τροποποιήσεις στον Ν. 4871/2021».

Το Υπουργείο παρουσιάζει τη δημιουργία της Σχολής Δικαστικών Υπαλλήλων (η οποία τελικά εντάσσεται στη Σχολή Δικαστών) ως «μαγική λύση» για την υποστελέχωση των δικαστικών υπηρεσιών και για την «σχεδόν ανύπαρκτη» αρχική εκπαίδευση και επιμόρφωση των δικαστικών υπαλλήλων (όπως παραδέχονται οι ίδιοι οι συντάκτες του σχεδίου νόμου).

Μήπως, τελικά, βρέθηκε όντως λύση και επιτέλους θα καλυφθούν οι χιλιάδες κενές οργανικές θέσεις στις δικαστικές υπηρεσίες;

Για να απαντήσει κανείς ολοκληρωμένα σ' αυτό το ερώτημα και να κρίνει, σε τελική ανάλυση, το Σχέδιο Νόμου θα πρέπει να συνυπολογίζει το παρόν και το μέλλον των δικαστικών υπαλλήλων. Γιατί σ' αυτό το τελευταίο αποσκοπεί κυρίως το Σχέδιο Νόμου, καθώς η κύρια λειτουργία της διαδικασίας που θεσμοθετεί είναι αυτή του... κόσκινου, που θα κοσκινίζει τους υποψηφίους δικαστικούς υπαλλήλους.

Σύμφωνα με τις προβλέψεις του Σ/Ν για να μπορέσει κανείς να γίνει δικαστικός υπάλληλος θα πρέπει:

- α) να πετύχει σε γραπτές εξετάσεις σε τρία (3) αντικείμενα,
- β) να εξεταστεί προφορικά στα ίδια αντικείμενα και να λάβει βαθμό τουλάχιστον οκτώ (8),
- γ) να φοιτήσει για τρεις (3) μήνες στη Σχολή αφού εγκατασταθεί στη Θεσσαλονίκη,
- δ) να πετύχει σ' όλα τα μαθήματα και να λάβει γενικό βαθμό προόδου τουλάχιστον οκτώ (8) και στη συνέχεια να ξαναδώσει γραπτές εξετάσεις σε τρία (3) αντικείμενα
- ε) να φύγει απ' τη Θεσσαλονίκη και να εγκατασταθεί στην Αθήνα όπου θα κάνει πρακτική για (3) μήνες και θα αξιολογηθεί και πάλι
- στ) ακόμα και αν τα καταφέρει όλα αυτά θα πρέπει να αξιολογηθεί για την «καταλληλότητα του», το ήθος του και προβλήματα συμπεριφοράς του ενώ θα έχει περάσει ήδη – δυο φορές - από ψυχιατρική διερεύνηση της προσωπικότητάς του!

Τα παραπάνω, σίγουρα θυμίζουν τον Κώστα Τσάκωνα να μετρά τα χρόνια που έφαγε στα θρανία: «6 χρόνια στο Δημοτικό, 6 χρόνια στο Γυμνάσιο...» στην ταινία «Μάθε παιδί μου γράμματα». Ίσως κάπως έτσι νοιώσουν όσοι μπορέσουν να ανταπεξέλθουν σ' αυτή την απαιτητική διαδικασία όταν καταφέρουν να διοριστούν με μισθούς 700-800 ευρώ.

Είναι σαφές ότι σ' αυτή τη διαδικασία δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν άνεργοι ή εργαζόμενοι με μισθούς πείνας. Ουσιαστικά αποκλείονται, ενώ καταργείται κάθε κοινωνικό κριτήριο για τις προσλήψεις.

Πιθανότατα και πολλοί από εμάς, που ήδη υπηρετούμε στις δικαστικές υπηρεσίες και τις κρατάμε όρθιες δεν θα μπορούσαμε ν' ανταποκριθούμε σ' όλα τα παραπάνω.

Μπορεί να αναρωτηθεί κάποιος; Γιατί όλα αυτά; Ο σκοπός είναι εμφανής: **Μια Δικαιοσύνη προσαρμοσμένη στις ανάγκες των «επενδυτών» απαιτεί και αντίστοιχους υπαλλήλους εθισμένους σε μια διαδικασία συνεχούς αξιολόγησης, ανταγωνισμού και πειθάρχησης.** Δεν είναι τυχαίο, ότι πριν λίγους μήνες, σε αντίστοιχη κατεύθυνση κινήθηκε και ο νέος Κώδικας Δικαστηρίων.

Όσον αφορά το παρόν, το Σχέδιο Νόμου δεν ανταποκρίνεται ούτε στην ανάγκη για άμεσες προσλήψεις ώστε να καλυφθούν τα χιλιάδες κενά. Το Υπουργείο κάνει λόγο για 500 περίπου προσλήψεις μέσω της Σχολής, μόλις το 1/6 δηλαδή των κενών οργανικών θέσεων στις δικαστικές υπηρεσίες. Ταυτόχρονα, η διαδικασία αυτή θα δημιουργήσει, πιθανότατα, νέα προβλήματα στη στελέχωση ακριτικών δικαστικών υπηρεσιών, ενώ θα έχουμε και μια νέα διάκριση στο εσωτερικό του πολύπαθου κλάδου μας: Απόφοιτοι και μη απόφοιτοι.

Παράλληλα, το Σ/ Ν δεν αντιμετωπίζει ούτε τις ανάγκες εκπαίδευσης και επιμόρφωσης των δικαστικών υπαλλήλων. Απ' τη μια μεριά η αρχική εκπαίδευση παραμένει μια διακήρυξη (καθώς ήδη προβλέπεται και στην πράξη δεν υφίσταται) ενώ η επιλογή των υπαλλήλων που θα συμμετέχουν σε επιμορφωτικά προγράμματα θα γίνεται από τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου και συναρτάται με την «απρόσκοπτη λειτουργία κάθε δικαστικής υπηρεσίας».

Το πρόβλημα της υποστελέχωσης των δικαστικών υπηρεσιών δεν προέκυψε λόγω του τρόπου με τον οποίο γίνονταν οι προσλήψεις αλλά απ' τη συνειδητή επιλογή όλων των αντιλαϊκών κυβερνήσεων για «μικρότερο δημόσιο» και την προκήρυξη θέσεων με το σταγονόμετρο.

Σε κάθε περίπτωση, δεν λείπει η διάθεση για προσφορά απ' τους δικαστικούς υπαλλήλους, ούτε οι ικανότητες, ούτε ακόμα και οι γνώσεις (ακόμα και αν τις κατακτάμε μέσω της αυτό-εκπαίδευσης), ενώ φυσικά οι δικαστικοί υπάλληλοι δεν ευθύνονται σε καμία περίπτωση για τη «βραδύτητα» της δικαιοσύνης.

Τι λείπει; Οι χιλιάδες συνάδελφοι που θα έπρεπε να εργάζονται στις δικαστικές υπηρεσίες, οι αποδοχές που θα ανταποκρίνονται στις ανάγκες μας και στην εργασία που προσφέρουμε, οι ανθρώπινες συνθήκες εργασίας και κατάλληλες υποδομές. Όσα διεκδικούμε, δηλαδή, και για όσα αγωνιζόμαστε.

Για όλους τους παραπάνω λόγους, το Σχέδιο Νόμου κρίνεται ως απαράδεκτο και θα πρέπει να μην κατατεθεί καν στη Βουλή! Τι πρέπει να γίνει;

1. ΑΜΕΣΗ προκήρυξη διαγωνισμού για την **κάλυψη όλων των κενών** οργανικών θέσεων στις δικαστικές υπηρεσίες.
2. ΕΤΗΣΙΟΣ προγραμματισμός για την αναπλήρωση των κενών θέσεων που δημιουργούνται λόγω συνταξιοδοτήσεων, παραιτήσεων κτλ.
3. ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ όλων των δίκαιων αιτημάτων μας για **αύξηση των αποδοχών μας**, βελτίωση των συνθηκών εργασίας μας
4. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ και επιμόρφωση των δικαστικών υπαλλήλων στην πράξη και όχι στα λόγια, αποσυνδεδεμένη απ' τις διαδικασίες πρόσληψης.

